

Jan Winiecki **(1938 - 2016)**

Był wybitnym ekonomistą, cenionym w Polsce i za granicą, nauczycielem akademickim, publicystą o ciętym piórze, społecznikiem, osobą angażującą się w sprawy publiczne.

Absolwent Szkoły Głównej Planowania i Statystyki, doktorat bronił na Wydziale Prawa i Administracji UW (1971). Habilitował się w zakresie międzynarodowej ekonomii politycznej (1978). Specjalizował się w komparatystyce systemowej, makroekonomii, ekonomii instytucjonalnej oraz międzynarodowych stosunkach gospodarczych.

Za swój dorobek naukowy w 2001 r. otrzymał tytuł doktora honoris causa Uniwersytetu Gdańskiego. Związany był z wieloma ośrodkami naukowymi. Najpierw (1971-1973) pracował w Zakładzie Polityki Gospodarczej Centrum Informacji Naukowej Technicznej i Ekonomicznej, następnie był pracownikiem naukowym Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych (1973-1982). W roku 1982 przeniósł się do Zakładu Nauk Zarządzania Polskiej Akademii Nauk, skąd w 1984 r. został zwolniony za współpracę z podziemną "Solidarnością" (był doradcą ekonomicznym NSZZ „S”). Od 1985 r. był pracownikiem naukowym w Instytucie Pracy i Spraw Socjalnych. W drugiej połowie lat 80. prowadził także wykłady na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, gdzie współtworzył Sekcję Ekonomiczną, która kształciła studentów według zachodnich programów i organizowała konferencje, na których niezależni ekonomiści przedstawiali pomysły reformowania gospodarki.

W wolnej Polsce w latach 1994-2003 zajmował stanowisko profesora i kierownika Katedry Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych na Europejskim Uniwersytecie-Viadrina we Frankfurcie nad Odrą. Wcześniej był dziekanem i profesorem Wyższej Szkoły Informatyki w Łodzi. Od 2003 r. profesor nadzwyczajny w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie. Wykładał także na Uniwersytecie Aalborgu w Dani oraz w Wyższej Szkole Europejskiej im. ks. Józefa Tischnera w Krakowie.

Pierwszy historycznie reprezentujący Polskę (1991-1993) członek Rady Dyrektorów w utworzonym w 1989 r. a działającym od 1991 r. Europejskim Banku Odbudowy i Rozwoju. W latach 2000-2010 był doradcą ekonomicznym w banku WestLB Polska S.A., którą to pracę zakończył w związku z powołaniem w 2010 r. do Rady Polityki Pieniężnej III kadencji (2010-2016).

Był jednym z założycieli (1990 r.) Centrum im. Adama Smitha i do 1995 pełnił funkcję jego prezesa. Współzałożyciel (1993) TEP – Towarzystwa Ekonomistów Polskich, jego długoletni przewodniczący. Za działalność wzmacniającą pozycję Polski na arenie międzynarodowej otrzymał w 2012 r. Odznaką Honorową „Bene Merito”

Szerszej opinii publicznej znany był przede wszystkim jako niestrudzony propagator ekonomii rynkowej, za co otrzymał w 1992 roku Nagrodę Kisielea. Pisał artykuły i felietony do wielonakładowych gazet i tygodników, ale także do prasy regionalnej. Uważał, że jego misją jest uczenie Polaków ekonomicznego rozsądku, czemu służyła także aktywność TEP. Z przeciwnikami intelektualnymi polemizował bezkompromisowo, często bardzo ostro.

Jego pasją było też krzewienia wiedzy ekonomicznej i ideałów wolności wśród młodzieży akademickiej i nauczycieli szkół średnich. Za tę ostatnią działalność kierowane wówczas przez niego Towarzystwo Ekonomistów Polskich zostało w 2007 roku nagrodzone przez amerykańską Atlas Foundation specjalną międzynarodową nagrodą im. Sir Antony'ego Fishera dla najbardziej innowacyjnych projektów w skali światowej.

Autor ponad 103 prac naukowych publikowanych w Polsce i wydawnictwach zagranicznych. Mimo poważnej choroby do końca nie zwalniał tempa. W 2014 r. ukazała się jego książka "Economic Futures of the West" (wyd. Edward Elgar). W 2015 wydawnictwo Peter Lang opublikowało jego "Memoirs of a (Highly) Political Economist". W 2016 zdążył jeszcze wydać w Central European University Publications "Shortcut or Piecemeal: Economic Development Strategies and Structural Change" - książkę, w której podsumowywał swoje wieloletnie rozważania nad rozwojem gospodarczym.

